

กิจกรรมที่ 4.3 วิเคราะห์กรณีศึกษา “อ่อนมารยาทสังคม ปัญหาของคนเมืองใหญ่”

ปรากฏการณ์ใหม่ที่กำลังแพร่ระบาดมากขึ้นในสังคมเมืองใหญ่ๆ คาดว่าจะเป็นอาการที่รักษายาก อยู่ที่ไหนก็ลำบากเพราะถ้าเป็นแล้วไปอยู่ที่ไหนใครๆ ก็ไม่รักเพราะจะทำให้คนอยู่ด้วยเอือมระอาทำตัวน่าเบื่อ เป็นคนมารยาททางสังคมบกพร่อง เคยไหมที่สละที่นั่งบนรถไฟฟ้าให้แต่ไม่มีคำขอบคุณ มีคนเดินเฉียดคุณ แต่ไม่มีคำขอโทษ หรือมีคนเดินก้มหน้าก้มตาเล่นมือถือเดินมาชนแล้วทำหน้าเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น แชนคิวแบบหน้าตาเฉยบอกให้กดขึ้นในลิฟต์ให้แล้วก็ไม่ขอบคุณ

มาทำความรู้จักอาการมารยาททางสังคมบกพร่องที่กำลังระบาดหนักในสังคมไทย โดยเฉพาะในหมู่กลุ่มประชากรวัยรุ่น และวัยทำงานในเขตเมืองใหญ่ ที่ต่างประเทศพบมากในเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ เช่น นิวยอร์ก ซานฟรานซิสโก โตเกียว และปารีส

ผศ.พญ.ดาวชมพู นาคะวิโร ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ให้ข้อมูลว่า อาการนี้ขั้นแรกๆ ผู้ป่วยจะมีอาการนิ่งเฉย ไม่ตอบสนองต่อการมีปฏิสัมพันธ์ปกติจากคนรอบข้าง เช่น การทักทาย การขอบคุณ หรือความช่วยเหลือจากภายนอก แต่ระบบประสาทของผู้ป่วยจะมีความไวเป็นพิเศษหากเจอสิ่งเร้าในทางลบ หรือสิ่งกระตุ้นที่ตนเองไม่พอใจ โดยจะมีอาการตอบสนองอย่างรุนแรงทันทีที่ไม่ถูกใจบางสิ่งเรียกสั้นๆ ว่า “เหวี่ยง” นั่นเอง

ในขั้นกลางของโรค ผู้ป่วยจะไม่สามารถแสดงออกถึงมารยาทพื้นฐานเช่น การขอบคุณ การขอโทษ การรับการทักทาย การยิ้ม การตอบคำถามทั่วไปในชีวิตประจำวัน หรือการให้ความร่วมมือกับงานของส่วนรวมได้ และไม่สามารถแสดงความเห็นอกเห็นใจ มีน้ำใจต่อผู้อื่นได้หากปราศจากผลประโยชน์ตอบแทน แต่ในทางตรงข้ามจะพบความสามารถในการแสดงออกอย่างก้าวร้าว ด่าทอ นินทาว่าร้าย เรียกร้องความสนใจ แย่งชิงข้าวบ้านมากขึ้นถึงเกือบ 3 เท่าของคนปกติ

สุดท้ายจะมีอาการต่อต้านสังคมอย่างเห็นได้ชัด เหตุและผลจะหายไป โดยสัญญาณของความเห็นแก่ตัวจะเข้ามาแทนที่ อาการภายนอกเห็นได้จากหน้าที่บูดบึ้งโกรธเคืองตลอดเวลาในทุกสถานการณ์ บางรายมีท่าเดินที่ดูแปลกผิดปกติ อันเกิดจากบุคลิกภาพที่เสื่อมไปจากการไม่แคร์ภาพลักษณ์ของตนเอง จะมีแรงกระตุ้นอย่างรุนแรงที่จะต่อต้านกติกามารยาทของสังคม หรือต้องการแสดงวาทะก้าวร้าวต่อผู้อื่นโดยไม่มีสาเหตุอันควร รวมถึงการแสดง ความดูถูกเหยียดหยาม พูดจาตอกหน้าต่อผู้อื่นด้วยความตั้งใจ โดยเฉพาะกับคนที่ทำดีต่อตนเองก่อน เช่น เปิดประตูให้ ลูกให้ที่นั่งบนรถประจำทาง กล่าวคำทักทาย นำของขวัญมาให้ หรือแสดงความเป็นมิตรความใส่ใจห่วงใยต่อผู้ที่มีอาการนี้ และบางรายมักเกิดความพึงพอใจเมื่อได้ค่อนข้างขอคนที่ทำดีในสังคมว่า สร้างภาพบ้างโลกสวยบ้าง

